

De la política a les faldilles

JOAN FERRERÓS

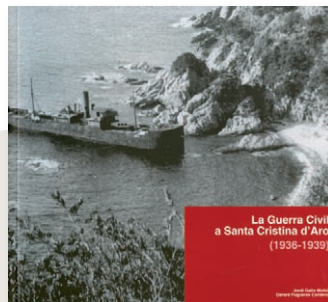
Climent, obra en prosa del poeta Carles Fages de Climent, acaba de ser reeditada per la Diputació de Girona en el número 21 de la col·lecció Josep Pla, dirigida per Lluís Muntada. D'aquest llibre, finalista del premi Crexells, publicat a Barcelona el 1933 i exhaurit, el 1969 se'n féu una segona edició a cura del poeta figuerenc Jaume Maurici. Ara, Dani Viver, el corrector, precisa que s'ha retocat poca cosa dels textos de les edicions precedents: errors de puntuació, hiper-correccions, omissions ortogràfiques, algun castellanisme... i destaca l'habilitat de l'escriptor, gran coneixedor de la llengua, a l'hora de «forçar» la sintaxi o la semàntica, fins al punt que li han estat respectades la majoria de transgressions de la normativa.

Fages literaturitza la vida de dos avantpassats seus, el besavi i l'avi, tots dos de la branca Climent de la seva família: Enric Climent i Casadevall, el besavi, d'ideologia liberal-progressista, diputat provincial, i Enric Climent i Vidal, l'avi, de la mateixa ideologia, diputat a corts, senador, home de Prim a l'Empordà i governador civil de Girona. Tots dos van ser també fugitius, exiliats, empresonats, condemnats... durant els governs absolutistes de l'Espanya del segle XIX. Vides grasses d'homes faldillers en exercici de cacics, per això no és pas estranya la preferència pels Climent, ja que dels Fages el poeta deia més o menys que només havien sabut ser rics. L'autor considera que aquests seus antecessors van fer política i van guerrear contra carlins i absolutistes «pel bé de la pàtria» -Espanya-; no van ser a temps de la Renaixença, que era a les beceroles, i per això diu del seu avi: «No conegué el catalanisme polític, però ja fou proteccionista i defensor de la comarca», és a dir, una mena de catalanista *avant la lettre*.

Per fer la seva millor obra en prosa, Fages es basà en documentació fami-

liar: «Lletres de festeig i de discòrdia matrimonial. Lletres a amistançades. Conspiracions, dones violades, lletres de l'exili i de la presó, política de cacicat i tupinada... i d'un llibre vell amb cobertes de pergamí dit "dels fets de la casa"». Biografia novel·lada, memòries morals, crònica..., una mica de tot; i encara més: *Climent* contribueix a la mítica i a la història local empordanesa, a més que fou escrit en perfecta sintonia noucentista -Fages fou orsià tota la vida-, tant pel que fa a la llengua, elegant, com per l'aristocràticisme del tema que trià.

Aquesta edició de *Climent* inclou al final un postfàci escrit per Pere Fages, el fill petit del poeta, interessantíssim perquè no només completa l'obra del pare, sinó que en proposa una nova interpretació: amb voluntat, precisió i ironia, aporta notícies documentades sobre la nissaga que completen el panorama. Recula al final de l'edat mitjana, en què els Climent eren petits propietaris que, gràcies a la seva habilitat i tenacitat -una mena de família Borja a

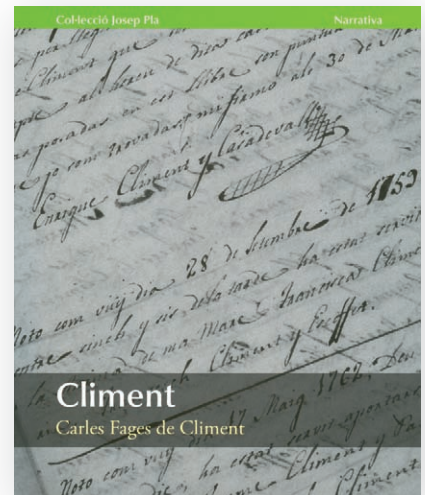


JORDI GAITX I GERARD FOGUERAS

La Guerra Civil a Santa Cristina d'Aro (1936-1939)

Ajuntament de Santa Cristina d'Aro.
Santa Cristina d'Aro, 2009.
100 pàgines.

Aquest llibre divulgatiu presenta fonts documentals i alguns testimonis orals per abordar la Guerra Civil al municipi. Profusament il·lustrat, el llibre repassa el nou ordre revolucionari, el racionament, l'ocupació i la repressió.



CARLES FAGES DE CLIMENT

Climent

Col·lecció Josep Pla, 21.
Diputació de Girona.
Girona, 2009.

l'empordanesa-, escalaren socialment i econòmica. I, com hem vist, també políticament: posaren monjos a Sant Pere de Roda -poder fàctic important-, abats a Besalú -que, exiliats a Roma, arribaren a tractar i pressionar els Barberini i el papa mateix-; fundaren «causes pies», eines per a la maniobra socioeconòmica; s'enriquieren amb l'espoli de naufragis, etc. Un material de primera mà que, diu Pere, Fages pare no hauria desaprofitat si l'hagués conegut.



XAVIER BESALÚ I JORDI FEU

Pedagogia: professionals de l'educació i la cultura

CCG Edicions.
Girona, 2009. 354 pàgines.

Un recull de textos centrats en la pedagogia des de molt diversos àmbits: l'esport, els centres penitenciaris, el lleure, la formació professional, etcètera. Xavier Besalú afirma que la pedagogia intervé en els processos que configuren la identitat i la consciència.